

ИСТИНОЉУБИВОСТ ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА

صدق محمد صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيثش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Истинољубивост Посланика Мухаммеда, мир над њим

Ибн Аббас, Бог био задовољан њим, приповеда:

„Када је објављено: **'И опомињи родбину своју најближу!'** и искрене људе од њих, изашао је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, и попео се на брдо Сафа узвикујући: **'Опасност!'** **'Опасност?!'**, повикали су и окупили су се око њега, а он их је упитао: **'Шта мислите, када бих вас обавестио да коњица излази из подножја овог брда, да ли бисте ми поверовали?'** **'Код тебе никада нисмо запазили лаж!, одговорили су. 'Ја вас, заиста, опомињем пред жестоком Божијом казном!'**, рече он. **'Тешко теби! Зар си нас сакупио само због тога?!'**, рече Ебу Лехеб. Након тога је устао, па је Бог објавио у Кур'ану: **'Нека пропадне Ебу Лехеб, и пропао је!'**“

Размислите о њиховим речима: **'Код тебе никада нисмо запазили лаж!'** Дакле, нити једанпут! Ова реченица изговорена је пред великим скупом и нико на њу није приговорио, па и поред чињенице да је са овим људима живео четрдесет година пре него што је одабран за Посланика. И поред тога, дакле, никада им ништа није слагао!

Штавише, дешавало би се да га особа, након што га први пут угледа, сматра истинољубивим иако га претходно никада није познавала.

Преноси се да је Абдуллах б. Селам казао:

„Када је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, стигао у Медину, људи су пожурили ка њему и беше речено: 'Стигао је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим!' Пришао сам са осталим људима како бих га видео. Када сам се уверио да гледам у лице Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, одмах сам знао да његово лице није лице неког лажова. Прво што је казао било је: 'О људи, поздрављајте људе селамом (исламски поздрав мира), делите храну и молите се ноћу док људи спавају - ући ћете у Рај мирни и сигурни'“ (Бележе Ахмед и други)

Ибн Реваха, Бог био задовољан њим, казао је у стиху:

Чак да при њему и не постоје очигледни знаци,

На основу интуиције знао би да је при њему неко добро.¹

Ко год би саслушао његов говор, знао би да је истинољубив. Од Ибн Аббаса, Бог био задовољан њим, преноси се да је „Димад стигао у Мекку, а беше из ратоборног племена Езда и такође се бавио лечењем. Када је чуо развратнике из Мекке како говоре: 'Мухаммед је полудео, помислио је: 'Када бих сусрео овог човека, можда би Бог дао да га излечим!' Када га је сусрео, рекао му је: 'Мухаммеде, ја се бавим лечењем. Бог је дао да многе људе излечим, па хоћеш ли и ти?' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је рекао: 'Потпуна захвала припада искључиво Богу. Њега хвалимо и од Њега помоћ молимо! Коме Бог подари упућу, таквог заблуђивач на

¹„Дивану Абдуллах ибн Реваха“, стр. 95. Збирку је сабрао и извршио научну валоризацију др. Хасан Мухаммед Ба Џевде.

странпутицу неће да одведе, а кога одведе у заблуду, за таквог не постоји упућивач! Сведочим да нема истинског божанства осим Бога који нема друга, и да је Мухаммед Његов роб и Његов посланик! Потом...' (Димад) рече: 'Понови ми те речи!' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, понови их три пута, а он рече: 'Слушао сам говор врачава, говор мађионичара и песника, међутим, никада нисам чуо нешто слично овим речима! Њима се досегнуло само дно мора!' Рече: 'Дај ми руку да ти дам обећање на покорност!' Рекао је: 'Он му је дао обећање, а Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Дајеш ли га и за свој народ?' И за свој народ, одговорио је он. Рекао је: 'Када је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, послао бојни одред, и када они наиђоше поред његовог народа, командант одреда рече војсци: 'Да ли сте ишта од њих узели?' Један из скупине војника рече: 'Ја сам узео један ибрик.' Он рече: 'Врати га, јер то су припадници Димадовога народа!'“ (Бележи Муслим, 868)

Дакле, онај ко је живео са њим, нека су Божији благослов и мир над њим, онај који га је први пут видео, онај који га је уживо слушао и онај који је о њему нешто чуо, па чак и његови непријатељи, сви они су несумњиво посведочили његову истинољубивост. Па, да ли и након ових чињеница треба да постоји траг сумње у њу?

Нужно је позната чињеница да је апсолутно немогуће да не буде разоткривен и препознат онај лажов који константно устрајава у својим лажима и који свакодневно тврди да му долази нова објава од Узвишеног Бога. Онај који у свом срцу крије супротно од онога што на јаву износи, неминовно је да ће некада да погрешити и да ће на

основу језичког лапсуса и грешке у говору да се разоткрије да лаже. У том смислу Узвишени је о лицемерима казао:

„А да хоћемо, Ми бисмо ти их, уистину, показали ти би их, сигурно, по белезима њиховим познао. Али, ти ћеш их препознати по начину њиховог говора. А Аллах² зна поступке ваше.“ (Кур'ан, Мухаммед, 30)

Преноси се да је Осман ибн Аффан, Бог био задовољан њим, казао:

„Ко год да је нешто скривао, то би му се показало на обрисима његовог лица и у говорној грешци.“

Знај да, ма колико од своје душе удаљио смирај убеђења које имаш, допустио јој да развија сумње до њиховог врхунца и да нагађа најружније претпоставке у вези са неким догађајем - а сваки догађај из његове, нека су Божији благослов и мир над њим, часне биографије је сам по себи изузетан - па ако би анализирао и скупину догађаја из ње, ни тада не би био у стању да поништиш своје убеђење, осим ако би посумњао у самог себе и разборитост свога разума!

² Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

Сведоци смо да људи изучавају живот песника на основу њихове поезије, и да на основу ње и речи песника добијају потпуни профил његове личности, каква је имао убеђења, интересе, каквог је морала био, на који је начин размишљао, како је живео... Лепота и допадљивост песничког изражавања не могу да их омету да разоткрију његове скривене тајне и да разликују кајмак од млека (видљиво од скривеног). То је због тога што суштина има толико продорну снагу да изађе на видело и поред тајновитог вела, па да читаш међу редовима и препознајеш говорне посртаје.

Колико год да се човек посвети ономе што ради да га вешто прикрије и друге да тиме обмане, неминовно је да ће да направи неки пропуст или у своме говору или у поступку, и то онда када буде сигурно заштићен или доведен у непријатну ситуацију, када буде за нечим у потреби или када победи, или када се, пак, осами са поверљивом особом, што ће, на крају, да разоткрије његову праву личност.

И каква год код човека природа била, њена горчина показаће се људима.

Па, шта онда да се каже за веровеснички живот који ти у свакој новој епизоди нуди чисто огледало у коме се Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, види. Оно ти, на основу спољашњости, показује његову унутрашњост, његову истинољубивост и искреност у свакој речи коју је изустиио и у сваком поступку који је учинио! Штавише, онај ко га посматра, ако су иоле јаки његова проницљивост и интелигенција, запазиће високе норме Посланиковог, нека су Божији благослов и мир над њим, морала што указују на његов живот, па макар он и не проговорио ништа или ништа учинио. Управо због тога,

многи муслимани којима је Узвишени Бог раширио прса ка исламу никада не би питали Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, доказ за речи које је казао. Такви су били његови најближи који су га добро познавали на основу његове величанствене биографије, а такав је био и онај странац који га је препознао по белезима на његовом лицу, као што се то десило Абдуллаху ибн Селаму, Бог био задовољан њим.

Такође морамо да приметимо и то да, уколико би лажову чак и пошло за руком да превари све људе, он није у стању да самог себе слаже и да поверује властитом лажи.

Међу примерима који доказују ову чињеницу су и речи Узвишеног:

„О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од Господара твога - ако не учиниш, онда ниси доставио посланицу Његову - а Аллах ће те од људи штитити. Аллах заиста неће указати на Прави пут народу који неће да верује.“ (Кур'ан, Трпеза, 67)

Преноси се да је Аиша казала:

„Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, имао је оне који су га штитили све док није објављен кур'ански одломак: **'..а Аллах ће те од људи штитити.'** Након њега извирио је из шатора и повикао им је: **'О људи, идите јер ме је Бог ставио под Своју заштиту.'**“ (Бележи Ет-Тирмизи, 3046)

Да ли би овакво нешто учинио неки лажов? По коју цену би неки лажов отпустио своје телохранитеље, тврдећи да ће Бог да га заштити, а да, притом, дубоко у себи зна да је то лаж?! У то време су Арапи већ претходно покушали да

га много пута ликвидирају и вребали су га у својим заседама. Зар мислите да се не би плашио атентата?!

Овакво нешто могла је да учини искључиво истинољубива особа, особа којој је пружено сигурно и поуздано уточиште. Посланик је имао поуздање у Бога који га је послао да ће да га и штити од свих опасности.

На ову тему преноси се предаја од Џабира, Бог био задовољан њим, који каже:

„Учествовали смо са Божијим Послаником у битци према Неџду, па нас је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, сустигао у долини пуној трновитог дрвећа. Он је одсео под једним дрветом, па је обесио своју сабљу на његову грану.“ Рече: „И други људи су се разишли тражећи хладовину. Потом је пришао један идолопоклоник узео и извукао је Веровесникову, нека су Божији благослов и мир над њим, сабљу, па је упитао Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим: 'Бојиш ли ме се?' 'Не, одговори он. Он га упита: 'Ко ће да те спаси од мене!' 'Аллах ће да ме заштити од тебе!', одговорио му је. И док смо одмарали, изненада нас позва Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, и ми дођосмо, кад оно један бедуин седи пред њим, па рече: 'Овај ми је пришао док сам спавао, па ми је узео сабљу. Пробудио сам се, а он стоји изнад моје главе и држи исукану сабљу, извучену из корица, и говори: 'Ко ће да те спаси од мене!' 'Аллах', одговорио сам ја, а он стави сабљу у корице и седе. И ето, то је он.'“

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, није га казнио', каже Џабир.“ (Бележе Ел-Бухари, 3908; и Муслим, 843)

Међу истакнуте догађаје који потврђују ову истиниту информацију свакако спада и зачуђујући догађај који се десио Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, у бици на Хунејну, када је био сам испред својих непријатеља, и када су муслимани били разбијени и када су почели да се повлаче. Он није напуштао свој положај већ је на својој мазги хитао према непријатељу. Ел-Аббас ибн Абдул-Мутталиб, Бог био задовољан њиме, чувао јој је узде покушавајући да је успори. Када су идолопоклоници пришли Божијем Посланику, нека су Божији благослов и мир над њим, и опколили га, он није бежао нити устукнуо. Чак напротив, сишао је са своје мазге као да може сам све да их савлада, па је почео да говори: 'Ја сам Веровесник, и то није лаж..., ја сам потомак Абдул-Мутталиба!'¹ Као да их је овим речима позивао у борбу, указујући им на себе и свој положај. Тако ми Бога, нису ништа могли да му учине! Бог га је потпомогао Својом победом и од њихових руку га је сачувао Својом руком!"

Одломак из књиге „Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“.³

³ <http://islamhouse.com/sr/books/2786508/>

